

Η εορτή του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου στο Βρυσάκι Ημαθίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Την Τετάρτη 13 Νοεμβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε τη θεία λειτουργία και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Βρυσακίου επί τη εορτή του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Τούς δοξάζοντάς με δοξάσω».

Αυτή η υπόσχεση τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία μάς παραδίδει τό πρῶτο βιβλίο τῶν Βασιλειῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἐπιβεβαιώνεται καί στήν περίπτωση τοῦ

έορταζομένου σήμερα αγίου και μεγάλου Πατρός της Εκκλησίας μας, του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, αρχι-επισκόπου Κωνσταντινου-πόλεως.

Ήταν, όπως όλοι γνωρίζουμε, ο έορταζόμενος άγιος ένας ταλα-ντοῦ-χος και χαρισμα-τι-κός ανθρω-πος, μέ θαυμάσιες σπου-δές και ανεξάντλητες ικανό-τητες, που θά μπορούσε νά κάνει μιά έξαιρετική σταδιοδρομία ως ρήτορας και νά δρέψει τίς δάφνες της επίγειας και ανθρώπινης δόξας.

Όμως ο άγιος Ιωάννης έκανε άλλη επιλογή στη ζωή του. Απέ-φυγε τή δόξα και ακολούθησε τήν οδό της ταπεινώσεως και της δια-κονίας των ανθρώπων. Απέφυγε τίς περίφημες ρητορικές σχολές της εποχής του, όπου και ο ίδιος είχε σπουδάσει, και προτίμησε τόν ιερό άμβωνα της Εκκλησίας και τόν λαό του Θεού. Απέφυγε τά σο-φι-στικά τεχνάσματα και τά ρητο-ρικά σχήματα και επέλεξε τήν πρά-ξη και τή φιλανθρωπία για χάρη των πτωχών και άδικημέ-νων του κόσμου τούτου. Απέφυγε τήν προσωπική προβολή που οδηγεί στην έπαρση και στόν έγωισμό και προτίμησε νά αποδίδει δόξα στόν Θεό, ο οποίος είναι ο δοτήρ παντός αγαθοῦ, είναι αυτός από τόν οποίο προέρχονται όλα τά αγα-θά και όλα τά χαρίσματα που έχουμε.

Και πώς απέδιδε δόξα ο άγιος Ιω-άννης ο Χρυσόστομος στόν Θεό; Τήν απέδιδε μέ δύο τρόπους. Ο πρώ-τος ήταν μέ τή ζωή και τά έργα του. Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυ-σόστομος ζούσε εφαρμόζοντας στη ζωή του τό θέλημα και τίς έντολές του Θεού, όχι θεωρητικά, αλλά πρα-κτικά και ουσιαστικά.

Πολλές φορές νομίζουμε ότι εφαρμόζουμε τίς έντολές του Θεού, αλλά αυτό που κάνουμε εί-ναι μόνο κάτι άόριστο και άφηρη-μένο. Νομίζουμε ότι αγαπάμε τούς αδελφούς μας, αλλά δέν κάνουμε τίποτε για νά τούς βοηθήσουμε. Νομίζουμε ότι τούς συγχωρούμε, αλλά παραμένουμε στη συγχώ-ρη-ση μέ τά λόγια, ενώ στην πράξη προσπαθοῦμε νά τούς βλάψουμε. Νομίζουμε ότι δέν λέμε ψέμματα μέ τά λόγια μας, αλλά κάνουμε τόσα μέ τίς πράξεις μας.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ὅμως δέν κήρυττε μόνο τόν λόγο τοῦ Εὐαγγελίου, τόν ζοῦσε μέ ἀκρί-βεια καί συνέπεια καί τόν ἔκανε πράξη στήν καθημερινό-τη-τά του μέ τά καλά του ἔργα, μέ τήν ἀγάπη, μέ τήν ταπείνωση, μέ τήν ὁμολογία τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ, μέ τή φιlanθρωπία καί τήν ἐλεη-μοσύνη. Ἔτσι μέ ὅλα αὐτά τά ἔργα γινόταν ἀφορμή νά δοξάζεται, διότι οἱ ἄνθρωποι δοξάζουν τόν Θεό, ὅταν βλέπουν τά καλά μας ἔργα, ὅπως μᾶς βεβαιώνει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός λέγοντας: «οὕτω λαμ-ψάτω τό φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τά καλά ἔργα καί δοξάσωσι τόν πατέρα ὑμῶν τόν ἐν τοῖς οὐ-ρανοῖς».

Ἐκτός ὅμως ἀπό τή δοξολογία τοῦ Θεοῦ πού προκαλοῦσε μέ τά ἔργα του ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυ-σόστομος δέν ἔπαυε ποτέ νά δοξο-λο-γεῖ καί ὁ ἴδιος ἀκατάπαυστα τόν Θεό γιά ὅ,τι συνέβαινε στή ζωή του, καί γιά τίς εὐλογίες καί γιά τίς δυσκολίες πού ἀντιμετώπιζε· δέν παρέλειπε νά εὐχαριστεῖ καί νά δοξάζει τόν Θεό λέγοντας «δό-ξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν».

Αὐτή τή φράση τῆς δοξολογίας τοῦ Θεοῦ ἐπαναλάμβανε ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἀκόμη καί στίς πιό δύσκολες στιγμές τῆς ζωῆς του, ὅταν ὑπέμενε

τίς κακου-χίες καί τίς ταλαιπωρίες τῆς ἄδι-κης ἐξορίας στήν ὁποία τόν κατα-δίκασε ἡ κακία τῆς αὐτοκράτειρας Εὐδοξίας, τήν ὁποία ἤλεγξε ὁ ἅγι-ος γιά τή συμπεριφορά της, δο-ξά-ζοντας ἔτσι σέ ὅλη του τή ζωή ἔργω καί λόγῳ τόν Θεό, ὁ ὁποῖος κατά τήν ὑπόσχεσή του τόν δόξα-σε καί τόν δοξάζει καί στή γῆ καί στόν οὐρανό.

Ἄν ἐμεῖς, λοιπόν, ἤλθαμε σήμερα γιά νά τιμήσουμε τόν μεγάλο αὐ-τόν ἱεράρχη τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο, ἅς διδαχθοῦμε ἀπό τή δική του δο-ξολογία πρός τόν Θεό. Ἄς προσπα-θοῦμε νά δοξάζουμε καί ἐμεῖς μέ τά ἔργα μας καί μέ τή ζωή μας τόν Θεό· ἅς προσπαθοῦμε νά δείχνου-με μέ τή συμπεριφορά μας ὅτι εἴ-μαστε ὄντως μαθητές τοῦ Χριστοῦ, καί ἅς μήν γινόμαστε αἰτία ἀντί νά δοξάζεται νά βλασφημεῖται τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

Καί ἀκόμη ἅς συνηθίσουμε νά εὐ-χαριστοῦμε καί νά δοξάζουμε τόν Θεό γιά ὅσα μᾶς χαρίζει ἀλλά καί γιά τούς τυχόν πειρασμούς πού ἐπι-τρέπει νά μᾶς ἐπισκεφθοῦν. Ἄς συνηθίσουμε νά ἐπαναλαμβάνου-με καί ἐμεῖς τή δοξολογία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου «δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν». Καί νά εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ Θεός πού ἀνταμείβει πᾶ-ντοτε τίς εὐγνώμονες ψυχές, πού ἀνταμείβει πάντοτε ὅσους τόν εὐχαριστοῦν καί τόν δοξάζουν, δέν θά ἐγκαταλείψει καί ἐμᾶς, ἀλλά θά μᾶς δίδει πλούσια τήν εὐλογία του.

Τότε πράγματι θά τιμοῦμε τόν ἅγιο, τότε πράγματι ἡ προσέλευσή μας στόν ναό θά ἔχει κάποια οὐσία, ὅταν καί αὐτή τή στιγμή ἀκόμη πάρουμε τήν ἀπόφαση ὅτι ἀφενός μέν μέ τή ζωή μας θά δοξάζουμε τόν Θεό καί ἀφετέρου ὅτι ὅ,τι καί νά μᾶς συμβαίνει στή ζωή μας, καί χαρές καί λύπες καί ἀτυχίες καί εὐτυχίες, πάντοτε θά τόν εὐχαριστοῦμε μέ τό «Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν». Καί νά εἴμεθα βέβαιοι ὅτι πάντοτε θά ἔχουμε αὐτή τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ πού εἶχε ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος σέ ὅλη του τή ζωή, καί στίς δοκιμασίες ἀλλά καί στίς χαρές, τίς ὁποῖες εἶχε ὅταν διακονοῦσε τό ποίμνιό του. Ἔτσι πράγματι θά τόν τιμήσουμε καί θά ἔχουμε τήν εὐλογία του. Ἀμήν.